

Krigskammerat paa dette Omraade, en afskediget Stabssergent, som har været med baade ved Dannevirke og Dybbøl og paa Als som Spillemand. De henregnedes reelt til Underofficerskorpset, men havde ikke nogen Grad. Hvis nu de faa Stykker, der findes af dem, der have gjort hele Krigen med og indlagt sig Hæder i alle Retninger i deres Tjeneste, ikke skulde kunne komme med ved denne Lejlighed paa Grund af en Formalitet, nemlig fordi de ikke netop stode med 2 eller 3 Snore under selve Krigen, vilde det være en blodig Uretfærdighed. Jeg er ogsaa sikker paa, at det mindst af alt er den højtærede Ministers Hensigt at udelukke dem. Jeg har derfor tilladt mig nu at anmelde, at der findes saadanne enkelte, og jeg henstiller til det kommende Udvalgs Opmærksomhed at faa dem med. Det vilde være Uret, om en saadan Mand, der som 16 Aars Gut havde gjort alle Slagene med, skulde blive forbigaaet til Fordel for den, som ikke har været Fjenden nærmere end paa Fyen, men har været under Mobilisering og saaledes deltaget i Krigen.

Jeg henstiller disse enkelte Bemærkninger til den højtærede Ministers og det kommende Udvalgs Overvejelser.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen):

Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende de Lovforslag, jeg har den Ære at skulle forsvare her i Tinget. Om den almindelige Forhandling angaaende samtlige Lønningsforslag kan jeg ikke undlade at sige, at efter min Mening maa Hovedsagen være, at man holder sig indenfor de for disse Forslag opstillede Rammer, der ere baade af økonomisk og personlig Art. Det kan kun lidt nytte, man siger, at man vil støtte disse Lønningsforslags Gennemførelse, naar man ikke vil skaffe de nødvendige Pengemidler dertil. Her kræves saa mange Millioner af Statskassen, at det, der til Gengæld kræves i Takstforhøjelser, kun er lidt, og jeg kan ikke nok som lægge det høje Ting paa Sinde at bistaa min Kollega Finansministeren, naar han er saa beskeden i sine Krav, som han i Virkeligheden er.

Det er ikke megen Støtte, man vil give de Lønningslovforslag, som jeg har den Ære at skulle forsvare, naar man siger, at man ikke vil stemme for dem, medmindre Forsvarsministeren kan skaffe en tilsvarende Indtægt paa sit Budget, thi det kan jeg selvfølgelig ikke, og ingen kan paa vise mig, at jeg kan skaffe tilsvarende Berspaelser paa Budgettet. Naar det for

lidt siden af en æret Taler blev sagt, at noget saadant havde jeg udtalt tidligere, vil jeg sige, at det ikke er sket, jeg har aldrig udtalt mig for, at vi ved en Forhøjelse af Lønningerne skulde tage det Hensyn samtidig at skaffe Besparelser paa andre Omraader. Det kan man selvfølgelig heller ikke som praktisk Mand kræve, synes mig.

Men Rammerne ere ogsaa af personel Art. Som ærede Medlemmer vide, omfatte disse Lovforslag ikke alle militære Embedsmænd, det er væsentligt kun de lavere lønnede, der her er Tale om, og det er ikke unaturligt, fordi den stedfundne Prisstigning paa Livsfornødenheder jo rammer haardest dem, som sidde med Lønninger, der enten ere paa det saakaldte Eksistensminimum eller tæt ved dette. Hvis man paa nogle Omraader af disse Lønningslove vilde sige: Vi ville have flere med, vi ville have en almindelig Lønningsrevision, tror jeg, man ikke vilde opnaa det, man tilsigtede, men tværtimod aflive Lønningsforbedringerne for dem, for hvem der er foreslaaet Forbedringer. Disse Bemærkninger tage særlig Sigte paa den Udtalelse, som kom i Gaar fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov). Jeg erkender — det har jeg skrevet i Bemærkningerne til mine Forslag —, at Officererne tiltrænge en Lønningsrevision, men jeg kan nok huske saa langt tilbage, at jeg kan erindre de Forhandlinger, der foregik her for et Par Aar siden, da vi gennemførte Lønningslovene for Løjtnanterne. Den Gang udtalte man fra saa godt som alle Sider, at dette var en midlertidig Lønningsforbedring, den almindelige Revision kunde først ventes at finde Sted, naar vi kom til de organisatoriske Loves Behandling. Nu ved jeg godt, at saadanne Udtalelser jo ikke i den Grad kunne staa fast, at man ikke kan tage Hensyn til Forhold, som komme op, efter at de ere faldne, det bør man altid gøre, Prisforandringer og saadant kunne selvfølgelig og skulle have deres Betydning. Men det er ikke længere siden disse Udtalelser ere faldne, end at jeg dog maatte sige til mig selv, at der ikke er nogen Udsigt til at faa en almindelig Lønningsrevision ført igennem, saa meget mindre, som vi dog forhaabentlig snart staa overfor Behandlingen af de organisatoriske Love.

Naar nu Stillingen er den, skulde jeg saa sige: Jeg vil hellere ikke skaffe den Forbedring for de lavere lønnede — dem hvis Løn enten er nede paa Eksistensminimummet eller tæt derved —, som jeg